

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr B. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr K. Fernhout, Vredland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindaboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meina, Groningen; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned-Indië f6.— per jaar.
Advertentieën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

[INHOUD.] Coué en de Ethiek, III. — Uit de Schrift: Op den wegen doen klimmen. (1 Kon. 21:33b). — Kerkelijk Leven: De uitbreiding van de Vrije Universiteit. Een nieuw link in zoe. — Literatuur en Kunst: Drie nieuwe uitgaven. — Opvoeding en Onderwijs: De jeugd in de school. — Zending en Evangelisatie: Evangelisatie door het lijd. — Uit de Buitenl. Kerken: Gen. Synode van de Gerf. Kerken. Gen. Synode van de Presbyteriaansche Kerk in Amerika. De Princeton kwestie. De „Christengemeenschap“, I. — Perschoon. — Kerknieuws.

Tot nadere aankondiging is het adres van den Eindredacteur: DUITSCHE KAMPWEG 10, WOLFHEZEN.

COUÉ EN DE ETHIEK.

III.

Veel verwachtte Coué ook van zijn methode voor de opvoeding.

In men zou haast kunnen spreken van een Couéesche paedagogiek.

Tal van wenken, welke Coué op dit gebied geeft, hebben met zijn stelsel niets te maken.

Die gaan we dan ook ongemerkt voorbij.

Wij willen alleen die naar voren halen, welke met zijn principe rechtstreeksch verband houden.

De moeder, overtuigde Couéïste, moet de kinderen al vroeg de algemeene formule inprenten. „Zoodra de kinderen kunnen spreken, moeten zij 's ochtends en 's avonds twintigmaal de gebruikelijke formule opzeggen, die hun een lichamelijke en morele gezondheid zal verzekeren.

Maar dat is nog niet genoeg.

Zoodra het kind maar iets begrijpt, al kan het nog niet spreken, moet nog op een andere wijze op het onbewuste bij hem worden ingewerkt. De ouders moeten wachten tot het kind is ingeslapen. Een hunker treedt behoedzaam de kamer binnen, gaat op ongeveer een M. afstands van zijn bed staan en herhaalt vijftien of twintig keer fluisterend al wat hij van hem wenscht te verkrijgen: wat betreft de gezondheid, den slaap, het werk, zijn ijver, zijn gedrag, enz.; dan trekt hij zich terug zoodra hij gekomen is, zorg dragende het kind niet te wekken.

Deze uiterst eenvoudige methode geeft de beste resultaten en het is gemakkelijk te begrijpen waarom. Als het kind slaapt, rusten zijn lichaam en zijn bewuste zelf, zij zijn als het ware in het niet verzonken; maar zijn onbewuste zelf waakt; tot dit laatste dus wendt men zich en daar het de dingen gemakkelijk aanneemt, aanvaardt het wat men het mededeelt, zonder tegenspraak en langzamerhand gaat het kind van zichzelf maken wat zijn ouders wenschen.

Ook in het dagelijksch leven behoort heel de opvoeding daarmee in overeenstemming te zijn. Men moet hieraan getrouw blijven: het gaat elken dag beter en beter, ook al is het niet waar. Coué zegt zelf: „Wanneer een kind lui is en zijn huiswerk altijd slecht maakt, moet men hem elken dag, ook als het niet waar is, zeggen: „O, vandaag heb je het beter dan gewoonlijk gemaakt, goed zoo, kleintje“. Het kind zal, geleid door dit pluimpje waaraan hij niet gewoon is, den volgenden keer zeker beter werken en langzamerhand zal hij, dank zij met onderscheiding gegeven aanmoedigen, in werkelijkheid goed gaan werken.

Tot elken prijs vermijde men, in het bijzijn van kinderen, te spreken over ziekten, want dat zou deze kunnen veroorzaken. Integendeel leere men hun dat de gezondheid de normale toestand van den mensch is en dat ziekte een afwijking is, een soort verval dat men kan ontgaan door op eenvoudige, geregelde wijze te leven.

En niet alleen de ouders, maar ook de school moet op Couéïstische leest geschoeid zijn. Coué geeft den leeraren het volgende advies. Na de leerlingen „verzocht te hebben de oogen te sluiten, zouden ze moeten zeggen: „Kinderen, ik verwacht van u, dat ge altijd beleefd en vriendelijk jegens iedereen zult zijn en gehoorzaam aan uw ouders en meesters, en dat wanneer dezen u een bevel geven of een aanmerking maken, ge altijd rekening zult houden met het gegeven bevel of de gemakte aanmerking zonder u er over te ergeren. Vroeger dacht ge, dat, als men een aanmerking op u maakte, het was om u te hinderen; nu begrijpt ge zeer goed, dat het alleen in uw belang is, dat men u terechtwijst; diensengevolge, verre van hoos te worden op dengeen, die de aanmerking maakt, zult ge hem integendeel dankbaar zijn.

Verder zult ge van uw werk houden, wat het ook zij; daar dit echter op het oogenblik voor u bestaat in studie, zult ge van alle dingen houden, die ge moet bestudeeren, vooral die waarvan ge vroeger niet hieldt. Als ge dus in de klas zijt en de leeraar u les geeft, zult ge uitsluitend en alleen uw aandacht richten op wat hij zeggen zal, zonder u te bekommeren over de dwaasheden, welke uw kameraden zullen uithalen of zeggen en vooral zonder ze zelf uit te halen of te zeggen. Onder deze omstandigheden, beste kinderen, zult gij, daar ge intelligent zijt en dat zijt ge, gemakkelijk alles begrijpen en het ook onthouden: de dingen, die ge hebt geleerd, zullen in een vakje van uw geheugen worden opgehouden, waar zij tot uw beschikking zullen blijven en waaruit gij ze, zoo nodig, te voorschijn kunt roepen.

Evenzoo zult ge, als gij alleen werkt, uw les leert of uw huiswerk maakt, wederom uitsluitend en alleen uw aandacht vestigen op het werk, waarmee ge bezig zijt en gij zult altijd goede cijfers krijgen voor uw lessen en uw huiswerk.

Brooks, dien wij reeds noemden, voegt er nog aan toe: „bij jongens schijnt het beter, dat de vader, tegen dat zij zeven of acht jaar oud zijn, de moeder vervangt als suggestor, terwijl de moeder natuurlijk de taak blijft vervullen voor haar meisjes“.

Maar bij de individuele opvoeding blijft het niet. Coué gaf aan zijn methode een nog verdere strekking.

Hij wilde die ook toepassen op de maatschappij en in de allereerste plaats op de misdadigers.

„De toepassing der autosuggestie op het gebied der moraal“, zegt Brooks, „is zoo aanmoedigend geweest, dat Coué tracht zich toegang te verschaffen tot de Fransche Staatsverbeterhuizen. Tot dusver is de officiële tegenzin tegen hervormingen een hinderpaal gebleken, doch er bestaat gegronde hoop, dat in de naaste toekomst de aanwending dezer methode voor de behandeling van misdadigers aanzienlijk zal worden uitgebreid“.

„Wat zou“, zoo vraagt hij verder, „de houding jegens onze maatschappelijke en internationale vraagstukken zijn van een geslacht, dat van de jeugd af was opgevoed met de kennis en de beoefening van de autosuggestie?“

En hij hangt dit toekomstbeeld op: „Wellicht kan men evenwel de grootste hervorming verwachten in onze behandeling van misdadigers. De daden waarvoor hij gevangen is gezet, komen uit niets anders voort dan uit kronkelingen en knoopen in

de draden van de gedachten, welke in het Onbewuste leven. Dit is de meening van kuappe autoriteiten. Maar autosuggestie voert ons een grooten stap verder en toont aan hoe deze wanklanken in het karakter kunnen worden opgelost. Waar het Coué gelukt is, morele gezondheid terug te geven aan een jongeling met moorddadige neigingen, zou dezelfde methode niet slagen bij velen der uitgeworpenen, die onze gevangenissen vullen? Ten minste zouden de jongere misdadigers er gevoelig voor moeten zijn. Doch het denkbeeld, dat aan deze houding ten grondslag ligt, brengt een hervorming met zich van onze strafprocedure. Het beteekent niets minder dan dat mislaad een ziekte is en als zoodanig dient te worden behandeld; dat het denkbeeld van straf moet plaats maken voor dat van genezing; de houding van wraakzucht voor die van medelijden. Zou komen wij nader tot de idealen van het Nieuwe Testament en in werkelijkheid moet de autosuggestie, als een kracht die ten goede werkt, ten nauwste den godsdienst raken“.

Hier maakt Brooks een punt aan, dat Coué zorgvuldig vermijdt, n.l. den godsdienst.

Men krijgt van hem den indruk, dat hij zich met den godsdienst niet bemoeit.

Typisch is in deze het vraaggesprek tusschen Coué en een „godsdienstige dame“.

Dame. — „Uit godsdienstig oogpunt beschouwd, vind ik het onwaardig van den Eeuwige om onze gehoorzaamheid aan Zijn wil afhankelijk te stellen van wat U noemt een kunstje of een mechanische werking: de bewuste autosuggestie.“

Coué. — „Of men wil of niet, onze verbeelding overheerscht altijd onzen wil, wanneer ze met hem in strijd is. Wij leiden haar in de goede banen, die ons verstand ons aanwijst, als wij bewust gebruik maken van de mechanische werking, welke wij onbewust aanwenden om dikwijls op den verkeerden weg te komen.“

En de vraagster zeide pijnlijk bij zichzelf: „Ja, het is toch zoo, dat op dit verheven gebied de bewuste autosuggestie het vermogen heeft ons te bevrijden van de hinderpalen door onszelfen geschapen, maar die een sluier tusschen God en ons kunnen plaatsen, zooda het gorlijn voor een raam de zon kan verhinderen in een kamer door te dingen“.

Onder zijn volgelingen bejvert Brooks zich echter om aan het Couéïsme een godsdienstigen tint te geven.

Hij kiest tot motto van zijn boek de woorden van 1 Kor. 2:11: „Want wie weet wat in den mensch is, dan de geest des menschen, die in hem is“.

Hij waarschuwt er tegen de autosuggestie te verwarren of op één lijn te stellen met de „Christian Science“. Neen, zoo protesteert hij: „De autosuggestie is niet een pseudo-godsdienst zooda Christian Science“.

De methode-Coué is volgens hem niet anders dan toepassing van een Nieuw-Testamentisch beginsel. „Autosuggestie slaagt door strijd te vermijden. Ze verwerft meesterschap over de Verbeelding door de Verbeelding, vervangt slechte gedachten door goede gedachten en brengt letterlijk op wetenschappelijk gebied het beginsel in toepassing, dat in het Nieuwe Testament wordt verkondigd: „Word van het kwade niet overwonnen, maar overwin het kwade door het goede.“

Zelfs heeft hij ten believe van „godsdienstig ge-